

assessor gekozen werd. (Aymon a.w. t. I, p. 138). Meer moeilijkheid levert de vraag op, wie Johannes Junius was, die dezelfde bovengenoemde oorkonde ondertekende nomine Ecclesiarum Belgicarum (Gerdes a.w. 476). Een predikant Johannes Junius uit die dagen, die de Nederlandsche Kerken vertegenwoordigen kon, is mij niet bekend en men kan kwalijk aannemen, dat hiermee bedoeld is de politikus Johannes Junius, die door den Prins van Oranje als diplomaat gebruikt werd. Het meest voor de hand zou liggen om te denken aan Franciscus Junius, die wel een aangewezen persoon was om de Nederlandsche Kerken te vertegenwoordigen en die destijds te Heidelberg was. Maar F. W. Cuno, die in zijn biografie van Fr. Junius der Aeltere over het Frankforter Convent uitvoerig handelt, weet er niets van, dat Junius aan het Convent heeft deelgenomen. Noch moeilijker is eindelijk te verklaren hoe Capellus, Coëtius en Johannes Junius op dit Convent uit naam hunner Kerken konden optreden. In 1577 is noch in Frankrijk noch in Nederland een Nationale Synode gehouden. Wel zegt Loyseleur de Villers in zijn Apologie aan de Lutheranen 1579 geschreven, dat de Koningin van Engeland twee doctoren had aangewezen, één van Oxford en de andere van Cambridge, om de Synode bij te wonen; dat voorts ook de Fransche Synode daarheen theologen had afgevaardigd en dat wij (Nederlanders) evenzeer bereid waren hetzelfde te doen, (E. Gerdes, *Scrinium Ant.* t. I, Pars 1, p. 193), maar dit kan geen betrekking hebben op het Frankforter Convent; het moet slaan op het voorstel door Koningin Elisabeth aan de Duitsche Vorsten gedaan om een *Concilie* van *alle* Evangelischen saam te roepen.

¹⁹⁾ F. W. Cuno, *Daniel Tossanus I Teil* p. 118. Ook Heppe a.w. p. 17 wijst op de groote beteekenis van het Convent, dat zijns gelijke nog niet gehad had.

²⁰⁾ Hospinianus *Concordia Discors* p. 90. De Engelsche gezant Roger leidde als praeses de vergadering. Gerdes heeft in zijn *Scrinium Antiquarium* t. VII, Pars I den credentiebrief voor Knibbe meege-deeld (p. 476) en evenzoo het smeekschrift namens de Gereformeerde Kerken aan de Duitsche Vorsten gericht (p. 477 en vv.).

²¹⁾ Dit blijkt uit de Notulen van Datheen.

²²⁾ Hospinianus a.w. p. 92. Blijkbaar is dit echter niet geschied.

²³⁾ Hospinianus t. c. p. 91 deelt de namen dezer Kerken en Vorsten mee, aan wie door de Raadsheeren van Casimir exemplaren zouden gezonden worden nl. de Kerken te Bern, Bazel, Schaffhausen, Mompelgaard, Emden, Bremen, Duisburg, Wezel, Schotland en de Vorsten van Hessen, Anhalt, Nassau en Neuenahr om ook hun instemming te verkrijgen. Aan Tossanus en Datheen werd ook nog opgedragen naar Schotland, Boheme, Nederland, Zwitserland en Genève te schrijven wat het Convent van hen verlangde, dat in dit gemeene gevaar door hen geschieden zou.

²⁴⁾ Ik ontleen deze gegevens niet alleen aan wat Hospianus mee-